

Räkna Guds gåvor

Alelie Coronel-Camitan
(Baserad på en verklig händelse)

Det här hände i Filippinerna.

"*Mano po!* Hej!" sa Arkin till farmor när han kom hem. Han hälsade på henne genom att buga och trycka baksidan av hennes hand mot sin panna.

Farmor log. "Din pappa väntar på dig med fisken. Skynda dig och hjälp honom!"

Arkins pappa var byggnadsarbetare. Han arbetade mycket för att tjäna pengar till familjen. Men de hade inte så mycket. Och ibland kunde pappa inte hitta något jobb. När det hände hjälpte Arkin honom att sälja hemmagjord *tinapa* (rökt fisk).

Arkin och pappa lade paket med tinapa i en korg och bar ut den.

"Tack för att du hjälper mig", sa pappa. "Jag hoppas vi säljer tillräckligt för att kunna betala för resan till kyrkan den här veckan."

Arkins familj bodde i en liten by nära risfält och en fiskdamm. Det var bara han, pappa, farmor och hans storasyster. De bodde långt från kapellet. För att komma till kyrkan behövde de betala för att åka med en trehjuling (en motorcykel med en sidovagn). Om de inte hade råd med det behövde de gå i två timmar.

"Jag har tro på att vår himmelske Fader ska hjälpa oss", sa Arkin. "Kom så går vi!"

Först gick de hem till sin granne Aling Nena. Hon köpte alltid tinapa av dem.

"God eftermiddag!" sa Arkin.

Aling Nena öppnade porten åt dem. "Åh, mina två favoritpersoner är här!" sa hon med ett leende. Hon gav pappa lite pengar och han gav henne två paket med tinapa.

"Tack för att ni köper av oss!" sa Arkin. "Det betyder verkligen mycket."

Arkin och pappa gick ut på gatan igen.

"Tinapa! Tinapa! Läcker tinapa!" ropade Arkin. Fler människor köpte fisk av dem.

Det var varmt ute men Arkin hade inget emot det. Han och pappa sjöng "Räkna Guds gåvor"* medan de gick. Varje dag var en gåva eller välsignelse för dem!

De fortsatte att sjunga och sälja. Arkin märkte nästan inte att korgen var tom.

"Titta, pappa! Vi har sålt all fisk!" sa Arkin.

Pappa log. "Ja, det är en välsignelse."

Arkin var glad att de hade sålt så mycket tinapa. Det skulle hjälpa dem att betala en del räkningar, och det räckte till resan till kyrkan på söndag!

Men dagen därpå var det lördag, och det var då de hjälpte till att städa kyrkan. Så tidigt nästa morgon vaknade Arkin och pappa för att börja den långa promenaden till kyrkan. De gick alltid för att spara pengar till söndagen.

"Är ni inte trötta på att städa er kyrka varje lördag?" frågade farmor innan de gick.

Pappa lade handen på farmors axel. "Att städa kyrkan är ett sätt för oss att tjäna Herren."

Arkin nickade. "Vi får välsignelser av att städa kyrkan. Vår himmelske Fader hjälper oss att sälja all tinapa så att vi kan köpa mat!"

Medan de gick sjöng Arkin och pappa fler psalmer. Sedan arbetade de flitigt med att städa kyrkan. Arkin torkade bort dammet från alla fönster och stolar. Pappa sopade och moppade golvet.

När de var klara gav biskopen *pandesal* (söta bullar) till alla som hade hjälpt till. Arkin åt sin bulle med ett stort leende. Det skulle bli en lång promenad hem, men han kände sig glad och tacksam. När de kom tillbaka till kyrkan i morgon skulle byggnaden vara ren för alla så att de kunde njuta av den och minnas Jesus Kristus. Han var glad att han kunde hjälpa till. ●

* Psalmer, nr 167

"Jag hoppas vi säljer tillräckligt för att kunna betala för resan till kyrkan den här veckan", sa pappa.